

# I JINDE PTÁCI ZPĀVAJĀ

ĀEtvrtak, 23 duben 2015

První, co ráno udĀlám, neĀ se úplně probudím, tak pustím rádio ĀER2, poslechnu si zprávy a jaké bude poĀasí a pak teprve vstanu. Mám ráda nedĀle, to asi kaĀdý, ale já ne proto, Āe nemusím do práce, ale proto, Āe v nedĀli ráno je vysílání zadáno pro "nedĀláky". Mám tam svoje oblíbence a jenom jednoho, kterého vĀbec nemusím pro jeho pĀehnanĀ nadnesenĀ projev, tehdy rádio vypínám.

Poslední nedĀli byl u mikrofonu OndĀej Kepka, to není mĀj favorit, ale i jeho si ráda poslechnu. Ranní vysílání bylo v duchu, jak také jinak, hereckém. Jako hosta mĀl Milana Āimáka, herce a publicistu. Pro mne jméno naprosto neznámé, i kdyĀ jsem nakonec zjistila, Āe persona je to nepĀehlédnutelná, 2m výš, metrák váhy a Āe ho vlastně znám z Tankového praporu. A OndĀej Kepka o nĀm vyprávĀl, jak nĀkde vysílal Āimáka v fejeton a posluchaĀ jaký mĀlo velikĀ ohlas povídání tohoto obra s dušou dítěte. A pak ten fejeton reprodukoval a i mnĀ se to moc líbilo, stejně tak, jako jiným posluchaĀm, kteĀ si psali o opakování. Fejeton jsem nikde nenašla, tak to zkusím pĀevyprávĀt po svĀm: MalĀ Milan byl sám doma a v zápalu hry, kdy bušil kladivkem do hĀebíku, kladivo sje a on se poĀádnĀ bacil do prstu. Strašně to bolelo a on se zranĀným prstem bĀhal po bytĀ, ve snaze najít nĀkoh by ho utĀšil. Nikde nikdo a v tom jeho zrak padl na telefon. U telefonu byla nĀjaká Āíslo a tak jedno vytoĀil a ozvalo se: "InformaĀní sluĀba, dobrĀ den!" "Bouchl jsem se do prstu a strašně to bolí." "TeĀe ti krev?" "Ne." "Tak si prst dej pod tekoucí studenou vodu a ono to pĀestane!" A zase zavolej! Tím prvním telefonátem vzniklo trochu neobvyklé pĀátelství malĀho kluka s paní z informaĀní sluĀby. A malĀ Milan opravdu volal, Āasto, ptal se na zemĀpis, také, jak se vlastně píše "ix" a paní z informaĀní sluĀby ho utĀšila, kdyĀ mu zemĀela andulka. Āekla mu, Āe i jinde ptáci zpívajĀ, andulku aĀ dá do krabiĀky a udĀlá ji hrobeĀek na zahradĀ. Milan vĀdĀl, Āe ta paní je tam pro nĀho, staĀí vytoĀit známé Āíslo. Pa telefonáty ustaly a nakonec se z rodnĀho mĀsta odstĀhoval. UrĀité pouto ale zĀstalo, mockrát si vzpomĀl na paní z informaĀní sluĀby, jak by mu asi zrovna teĀ poradila. UĀ jako dospĀlý navštĀvil svĀho bratrance v rodnĀm mĀstĀ napadlo ho vytoĀit Āíslo informaĀní sluĀby a ozval se známĀ hlas: "InformaĀní sluĀba, dobrĀ den!" "Prosím vás, jak se píše iks?" "PrstĀek se uĀ zahojil?" A Milan té paní vyprávĀl, co pro nĀj v dĀtství znamenala a jak Āasto na ní v dospĀlosti myslel. "Vy nevíte, co jste znamenal pro mne, sama ĀádnĀ dĀti nemám a vĀdycky jsem Āekala na vašĀ dalšĀí zavoání. Zavolejte zase nĀkdy, ptejte se na hlas: "InformaĀní sluĀba, dobrĀ den!" "Prosím vás, je tam paní KateĀina?" "Paní KateĀina tu není, vy jste její pĀitel?" "Ne, vlastně ano, jsem její kamarád." "Nejmenujete se Milan?" "Ano, jmenuji." "Paní KateĀina pĀed Ātrnácti dny po dlouhé nemoci zemĀela, ale nechala tu pro vás vzkaz, kdybyste náhodou zavolal, poĀkejte, já vám ho pĀeĀtu: I jinde ptáci zpívajĀ! Tuhle krásnou a nĀnou vzpomínku pro vás zaznamenala DEERES